

Bruxelles, den 8.12.2022
COM(2022) 706 final

2022/0412 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Det Blandede EØS-Udvalg vedrørende en ændring af bilag IX (Finansielle tjenesteydelser) til EØS-aftalen

(værdipapircentraler — Liechtenstein)

(EØS-relevant tekst)

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS GENSTAND

Dette forslag vedrører en afgørelse om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Det Blandede EØS-Udvalg i forbindelse med den planlagte vedtagelse af Det Blandede Udvalgs afgørelser om ændring af bilag IX (Finansielle tjenesteydelser) til EØS-aftalen.

2. BAGGRUND FOR FORSLAGET

2.1. EØS-aftalen

Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ("EØS-aftalen") sikrer lige rettigheder og forpligtelser på det indre marked for borgere og økonomiske aktører i EØS. Den indeholder bestemmelser om medtagelse af EU-lovgivning, der dækker de fire friheder i alle 30 EØS-stater, som omfatter EU-medlemsstaterne, Norge, Island og Liechtenstein. Derudover dækker EØS-aftalen samarbejdet på andre vigtige områder såsom forskning og udvikling, uddannelse, socialpolitik, miljø, forbrugerbeskyttelse, turisme og kultur, samlet benævnt "ledsagepolitikker og horisontale politikker". EØS-aftalen trådte i kraft den 1. januar 1994. Den Europæiske Union er sammen med medlemsstaterne part i EØS-aftalen.

2.2. Det Blandede EØS-Udvalg

Det Blandede EØS-Udvalg har ansvaret for forvaltningen af EØS-aftalen. Det udgør et forum for udveksling af synspunkter i tilknytning til EØS-aftalens funktion. Dets afgørelser træffes ved konsensus og er bindende for parterne. Europa-Kommissionens Generalsekretariat har ansvaret for at koordinere EØS-spørgsmål på Unionens side.

2.3. Den retsakt, der skal vedtages af Det Blandede EØS-Udvalg

Det Blandede EØS-Udvalg forventes at vedtage en afgørelse ("den påtænkte retsakt") om ændring af bilag IX (Finansielle tjenesteydelser) til EØS-aftalen.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012¹ blev indarbejdet i EØS-aftalen ved Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse nr. 18/2019 af 8. februar 2019² og er omhandlet i punkt 31bf i bilag IX til EØS-aftalen.

Ved tilpasning c) i punkt 31bf i bilag IX til EØS-aftalen kan Liechtenstein som en undtagelse tillade værdipapircentraler fra tredjelande, der allerede leverer de tjenesteydelser, der er omhandlet i artikel 25, stk. 2, i forordning (EU) nr. 909/2014, til finansielle formidlere i Liechtenstein eller allerede har etableret en filial i Liechtenstein at fortsætte med at levere sådanne tjenesteydelser i op til fem år efter ikrafttrædelsen af Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse nr. 18/2019 af 8. februar 2019.

Formålet med den påtænkte retsakt er, på Liechtensteins anmodning, at forlænge den undtagelse, der er fastsat i punkt 31bf, litra c), i bilag IX til EØS-aftalen, ud over den 8. februar 2024 for en anvendelsesperiode for undtagelsen, der ikke bør overstige syv år fra datoen for ikrafttrædelsen af Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse [fastsat i februar 2023]. Vedtagelse af den påtænkte retsakt vil derfor tillade, at værdipapircentraler fra tredjelande, der allerede leverer tjenesteydelser som omhandlet i artikel 25, stk. 2, i forordning (EU) nr.

¹ EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1.

² EUT L 60 af 28.2.2019, s. 31.

909/2014, til finansielle formidlere i Liechtenstein eller allerede har etableret en filial i Liechtenstein, kan fortsætte med at levere sådanne tjenesteydelser i en periode på højst syv år efter datoen for den påtænkte retsakts ikrafttræden. Ikke desto mindre præciseres det også i udkastet til forslag, at tilpasning c) i punkt 31bf i bilag IX til EØS-aftalen skal tages op til revision, hvis artikel 25 eller 69 i forordning (EU) nr. 909/2014 ændres inden for den nævnte periode.

Den påtænkte retsakt får bindende virkning for parterne i henhold til EØS-aftalens artikel 103 og 104.

2.4. Andre forhold

Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget

Liechtensteins situation (tilpasning 3c))

Liechtenstein og Schweiz er forbundet med hinanden gennem et tæt netværk af traktater, herunder især toldaftalen fra 1923 og valutaaftalen fra 1980, ifølge hvilken Liechtenstein (der allerede siden 1921 har anvendt den schweiziske franc som sin officielle valuta) indgår i Schweiz' valutaområde. Inden for finanssektoren indebærer valutaaftalen, at visse schweiziske retlige og administrative regler (se bilagene til valutaaftalen) finder umiddelbar anvendelse. Det betyder, at visse finansielle formidlere (f.eks. banker og investeringsvirksomheder) skal opfylde de rapporteringskrav, som den schweiziske centralbank (SNB) stiller for at kunne føre sin pengepolitik. Det fælles økonomiske område og det fælles valutaområde har historisk ført til stærke økonomiske bånd mellem de to lande, der bestod efter Liechtensteins tiltrædelse af EØS-aftalen.

Af disse årsager er Liechtensteins finansmarked fuldt integreret med og afhænger i vid udstrækning af de schweiziske finansielle markeders infrastruktur. Enhver forstyrrelse i det nuværende system kan medføre udfordringer for aktørerne på Liechtensteins finansmarked. Tilpasning 3 c) bestemmer derfor, at værdipapircentraler, der allerede leverer de tjenesteydelser, der er omhandlet i artikel 25, stk. 2, i forordningen om værdipapircentraler, til finansielle formidlere i Liechtenstein, eller allerede har etableret en filial i Liechtenstein kan få tilladelse til at fortsætte med at levere de i artikel 25, stk. 2, omhandlede tjenesteydelser i en periode på højst syv år efter ikrafttrædelsen af vedlagte udkast til afgørelse fra Det Blandede EØS-Udvalg. Ikke desto mindre præciseres det også i udkastet til forslag, at tilpasning c) i punkt 31bf i bilag IX til EØS-aftalen skal tages op til revision, hvis artikel 25 eller 69 i forordning (EU) nr. 909/2014 ændres inden for den nævnte periode.

3. DEN HOLDNING, DER SKAL INDTAGES PÅ UNIONENS VEGNE

Kommissionen forelægger vedlagte udkastet til Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse til vedtagelse i Rådet som Unionens holdning. Når holdningen er vedtaget, skal den snarest muligt forelægges i Det Blandede EØS-Udvalg.

Vedtagelse af det vedlagte udkastet til Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse vil derfor tillade, at værdipapircentraler fra tredjelande, der allerede leverer tjenesteydelser som omhandlet i artikel 25, stk. 2, i forordning (EU) nr. 909/2014, til finansielle formidlere i Liechtenstein eller allerede har etableret en filial i Liechtenstein, kan fortsætte med at levere sådanne tjenesteydelser i en periode på højst syv år efter datoen for denne afgørelses ikrafttræden. Dette går videre end, hvad der blot kan betragtes som en teknisk tilpasning som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 2894/94. Unionens holdning skal derfor fastlægges af Rådet.

4. RETSGRUNDLAG

4.1. Proceduremæssigt retsgrundlag

4.1.1. Principper

I henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) vedtager Rådet afgørelser om "fastlæggelse af, hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger, bortset fra retsakter, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen".

Begrebet "retsakter, der har retsvirkninger" omfatter retsakter, der har retsvirkninger i medfør af de folkeretlige regler, der gælder for det pågældende organ. Det omfatter også retsfor skrifter, der ikke har bindende virkning i henhold til folkeretten, men som "vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af de regler, der vedtages af EU-lovgiver"³.

4.1.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Det Blandede EØS-Udvalg er et organ, der er nedsat ved en aftale, nemlig EØS-aftalen. Den retsakt, som Det Blandede EØS-Udvalg skal vedtage, er en retsakt, der har retsvirkninger. Den påtænkte retsakt får bindende virkning i henhold til folkeretten, jf. EØS-aftalens artikel 103 og 104.

Den påtænkte retsakt supplerer eller ændrer ikke den institutionelle ramme for aftalen. Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 9, i TEUF sammenholdt med artikel 1, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2894/94 om visse gennemførelsesbestemmelser til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

4.2. Materielt retsgrundlag

4.2.1. Principper

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF sammenholdt med artikel 1, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2894/94 afhænger hovedsagelig af det materielle retsgrundlag for den EU-retsakt, der skal indarbejdes i EØS-aftalen.

Hvis den påtænkte retsakt har et dobbelt formål eller består af to elementer, og det ene af disse formål eller elementer kan bestemmes som det primære, mens det andet kun er sekundært, skal den afgørelse, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, have et enkelt materielt retsgrundlag, nemlig det, der kræves af det primære eller fremherskende formål eller element.

4.2.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Da den påtænkte retsakts primære formål og indhold vedrører indarbejdelsen af forordning (EU) nr. 909/2014 i EØS-aftalen og mere specifikt ændringen af tilpasning c) i punkt 31bf i bilag IX til EØS-aftalen, bør dette forslag til Rådets afgørelse have samme materielle retsgrundlag som forordning (EU) nr. 909/2014. Det materielle retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 114 i TEUF.

³ Domstolens dom af 7. oktober 2014, Tyskland mod Rådet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, præmis 61-64.

4.3. Konklusion

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør være artikel 114 sammenholdt med artikel 218, stk. 9, i TEUF og artikel 1, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2894/94 om visse gennemførelsesbestemmelser til EØS-aftalen.

5. OFFENTLIGGØRELSE AF DEN PÅTÆNKTE RETSAKT

Da den retsakt, der skal vedtages af Det Blandede EØS-Udvalg, ændrer bilag IX (Finansielle tjenesteydelser) til EØS-aftalen, bør de offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* efter vedtagelsen.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i Det Blandede EØS-Udvalg vedrørende en ændring af bilag IX (Finansielle tjenesteydelser) til EØS-aftalen

(værdipapircentraler — Liechtenstein)

(EØS-relevant tekst)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114 sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2894/94 af 28. november 1994 om visse gennemførelsesbestemmelser til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde⁴, særlig artikel 1, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde⁵ ("EØS-aftalen") trådte i kraft den 1. januar 1994.
- (2) I henhold til EØS-aftalens artikel 98 kan Det Blandede EØS-Udvalg træffe afgørelse om at ændre bl.a. bilag IX (Finansielle tjenesteydelser) til EØS-aftalen.
- (3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014⁶ blev indarbejdet i EØS-aftalen ved Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse nr. 18/2019 af 8. februar 2019⁷ og er omhandlet i punkt 31bf i bilag IX til EØS-aftalen.
- (4) Ved tilpasning c) i punkt 31bf i bilag IX til EØS-aftalen kan Liechtenstein som en undtagelse tillade værdipapircentraler fra tredjelande, der allerede leverer de tjenesteydelser, der er omhandlet i artikel 25, stk. 2, i forordning (EU) nr. 909/2014, til finansielle formidlere i Liechtenstein eller allerede har etableret en filial i Liechtenstein at fortsætte med at levere de i artikel 25, stk. 2, omhandlede tjenesteydelser i en periode på højst fem år efter ikrafttrædelsen af Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse nr. 18/2019 af 8. februar 2019.

⁴ EFT L 305 af 30.11.1994, s. 6.

⁵ EFT L 1 af 3.1.1994, s. 3.

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1).

⁷ EUT L 60 af 28.2.2019, s. 31.

- (5) Den 2. november 2022 indgav Liechtenstein en anmodning om forlængelse af den undtagelse, der er omhandlet i betragtning 4, ud over den 8. februar 2024 i en periode på højst syv år.
- (6) Bilag IX (Finansielle tjenesteydelser) til EØS-aftalen bør derfor ændres således, at værdipapircentraler fra tredjelande, der allerede leverer tjenesteydelser som omhandlet i artikel 25, stk. 2, i forordning (EU) nr. 909/2014, til finansielle formidlere i Liechtenstein eller allerede har etableret en filial i Liechtenstein, kan fortsætte med at levere sådanne tjenesteydelser i en periode på højst syv år efter ikrafttrædelsen af vedlagte udkast til afgørelse. Ikke desto mindre præciseres det også i udkastet til forslag, at tilpasning c) i punkt 31bf i bilag IX til EØS-aftalen skal tages op til revision, hvis artikel 25 eller 69 i forordning (EU) nr. 909/2014 ændres inden for den nævnte periode.
- (7) Den holdning, som Unionen skal indtage i Det Blandede EØS-Udvalg, bør derfor baseres på det udkast til afgørelse, der er knyttet til nærværende afgørelse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, som på Unionens vegne skal indtages i Det Blandede EØS-Udvalg til den foreslåede ændring af bilag IX (Finansielle tjenesteydelser) til EØS-aftalen, baseres på det udkast til Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse, der er knyttet til nærværende afgørelse.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*